

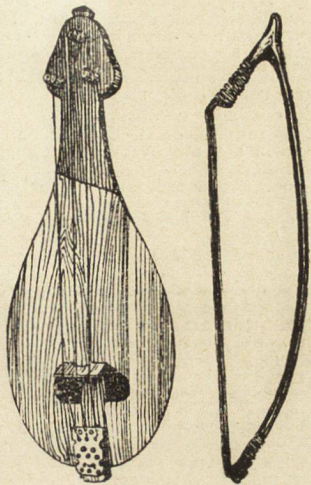
Гьопфертъ, Карлъ Андреасъ — Görfert, Karl Andreas — виртуозъ на кларинетъ и компонистъ, род. 16 ян. 1768 въ Римпаръ при Вюрцбургъ, умр. 11 апр. 1818 въ Майнингенъ, писаль: концерти за кларинетъ и дуети, триа, квартети и квинтети — за разни духови инструменти.

Гюи де Шали, абатъ — Gui de Chalis, Guido — музикаленъ писателъ отъ XII в., отъ когото сж запазени две съчинения: едното върху Cantus planus'a, и другото върху Diskantus'a.

Гждуларъ — свирецъ на гждулка. Г-тъ сж обикновено гласовити люде и сж отлични изпълнители на народнитъ пѣсни, като сами се придружаватъ при пѣнието съ гждулка. Тъ сж право биха могли да се нарекатъ български трубадури.

Гждулка (гусла, копанка) — български народенъ, лжковъ инструментъ, съ крушевидна форма и, обикновено, съ три струни. Ключоветъ за струнитъ сж разположени въ видъ на тригълникъ на горната сърдцеобразна частъ на инструмента. Частитъ на Г: корпусътъ, широката шия и сърдцевидната частъ сж направени отъ едно парче, най-често отъ черничево дърво, издълбани и изрѣзани. За покривка Г. има тънка чамова дъска, на която до подложката (магаренцето) сж изрѣзани две симетрично разположени резонаторни отвора — въ полукръгова форма. — Забележително при Г. е, че струнитъ отиватъ направо до ключоветъ — безъ да се допиратъ на сѣдлото (Sattel), вследствие на което струнитъ сж отдалечени 4 до 6 см. отъ грифовата шия, и затова разнитъ тонове не се получаватъ съ набягане на струнитъ до грифа (накото при цигулката и челото), а посрѣдствомъ допиране на прѣститъ чрезъ ноктитъ отъ страна на струнитъ (фложиолетовъ принципъ). Единъ проблемъ за тонообразуването на Г. е — въпрѣки това, че почива върху фложиолетния принципъ — има гждулари (каквто е

Кръстю отъ ямболско, известенъ въ цѣла България), които получаватъ на Г. пълнозвучни, много красиви тонове, твърде приближаващи се до цигуловитъ. — Душката (душата, душичката, душникъ) не се

Гждулка

допира въ горната частъ до покривката на Г., а продължава до горния край на подложката. Струнитъ на най-често употребяваната Г. сж приготвени отъ черва, и сж настроени: I a¹, II d¹ III g¹. Въ пос-

(9)
ледно време се срещатъ Г. и съ четири и повече струни. Тонътъ на Г. е приятенъ, и по тембъръ се доближава до този на виолата.

Г. принадлежи къмъ семейството на старитъ инструменти „ребабъ“ или „ребекъ“.

Разликата между гждулката — българската гусла — и сръбската „гусле“, е главно въ формата и направата.